

Դանիելի Գիրքը — Հարյուր Իննսուներեցերորդ

Կիրակնօրյա օրենքին տանող ուղին. Թրամփի դերը և մարգարեական unfolding-ը Դանիել 11-ում

Jeff Pippenger

2024-04-25

Քառասներորդ համարի թաքնված պատմությունը պարունակում է վեց նախագահների հաջորդականությունը՝ վերջի ժամանակի 1989 թվականից մինչև 2020 թվականը, երբ յոթերորդ նախագահ Բայդենը գողացավ նախագահությունը: 2020 թվականը նշանավորում է մի թաքնված պատմության սկիզբը՝ այդ պահից մինչև «Ալեքսանդրոս Մեծը», ներկայացնելով այն ժամանակը, երբ Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունը հաստատվում է շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ տասը թագավորներն անմիջապես համաձայնում են իրենց յոթերորդ թագավորությունը հանձնել ութերորդ թագավորությանը, որը յոթից է՝ պապական իշխանությանը: Այդ թաքնված պատմությունը սկսվում է յոթերորդ նախագահով և ավարտվում՝ յոթերորդ թագավորությամբ:

Երբ պատմությունը ցույց է տալիս, որ Քսերքսեսի՝ այն հարուստ թագավորի, որ գրգռում է Հունաստանին, և մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջև եղել են պարսկական ութ թագավորներ, մենք տեսնում ենք, որ երկրորդ և երրորդ համարների միջև եղած ծածուկ պատմությունը ներկայացնում է գազանի պատկերի փորձության ժամանակը՝ ութ թվով: Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերը լիովին հաստատված է, երբ կիրակնօրյա օրենքը գործադրվում է, և այդ պահին գալիս են յոթերորդը, ապա՝ ութերորդ թագավորությունները: Պարսկական ութ թագավորներն ավարտվում են Ալեքսանդր Մակեդոնացուով, ուստի ութ թիվը նշանավորում է գազանի պատկերի փորձության ժամանակը, որն ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով:

Տասներորդից մինչև տասներեցերորդ համարները մեզ հայտնում են, որ գազանի պատկերի փորձության ժամանակը, որ ներկայացված էր Մակաբայեցիների պատմության կողմից ներկայացվող երեք նշաձողերից երրորդով, մի ժամանակաշրջան էր, որ սկսվում էր մ.թ.ա. 161-ին և ավարտվում մ.թ.ա. 158-ին: Այդ ժամանակաշրջանը հաջորդում էր մ.թ.ա. 167 թվականի առաջին նշաձողին, որը մատնանշում էր Մակաբայական ապստամբության սկիզբը Մոդեումում՝ մի քաղաքում, որի անունը նշանակում է «բողոքել»: Մ.թ.ա. 164 թվականը հաջորդեց Մոդեումի այդ բողոքին և նույնացրեց երկրորդ տաճարի երկրորդ նվիրագործությունը: Մ.թ.ա. 164 թվականը նույնացնում է Դոնալդ Թրամփի երկրորդ երդմնակալությունը՝ 1989 թվականին Ռեյգանից ի վեր ութերորդ նախագահի, որը յոթից է: Նրա երդմնակալությունը 2025 թվականի հունվարի 20-ին ներկայացված էր մ.թ.ա. 164 թվականով, և վերանվիրագործության արարողությունը, որ ծնեց սատանայական հրաշքը, որը ներառում է երկու հիշատակում այն մասին, որ ութը յոթից է:

Ուստի պարսիկ ութ թագավորները ներկայացնում են Հրեաների՝ Հռոմի հետ դաշինքի պատմությունը մ.թ.ա. 161 թվականից մինչև մ.թ.ա. 158 թվականը, և այդպիսով երկրորդ վկայությունն են տալիս գազանի պատկերի փորձության ժամանակին, որը հաջորդում է Թրամփի՝ 2025 թվականին պաշտոնակալությանը: Երկրորդ համարը անցնում է 2020 թվականի գողացված ընտրությանը, որտեղ այն ավարտվում է, մինչև պարսիկ ութ թագավորների պատմական վկայությունը կիրառվում է, և նրանք իրենց կիրառությունը գտնում են Թրամփի երկրորդ պաշտոնակալությունից հետո: Երբ պարսիկ ութ թագավորները դրվում են երկրորդ և երրորդ համարների միջև եղած պատմության վրա, դեռևս մնում է մի թաքնված ժամանակաշրջան՝ Բայդենի պաշտոնակալությունից մինչև Թրամփի երկրորդ պաշտոնակալությունը:

Այդ թաքնված պատմությունը նույնացվում է Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում, որտեղ աթեիզմի գազանը 2020 թվականին սպանում է երկու վկաներին: Ապա, երեքուկես խորհրդանշական օրերից հետո, Միքայելը իջնում է՝ հարություն տալու երկու վկաներին: «Հարություն առած» Թրամփը 2022 թվականի նոյեմբերի 15-ին սկսեց նախագահի իր երրորդ նախընտրական արշավը, և «անապատում ձայն» հարություն առածը, 2023 թվականի հուլիսի վերջին սկսեց կանչել հարյուր քառասունչորս հազարին:

Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի տասը, տասնմեկ և տասներկու համարները մատնանշում են ուկրաինական պատերազմը, որը սկսվեց 2014 թվականին և կավարտվի ռուսական հաղթանակով, ինչին կհաջորդի ներկա ռուսական համադաշնության փլուզումը, ինչպես նախատիպորեն ներկայացված էր 1989 թվականին Խորհրդային Միության փլուզմամբ:

Տասներեքից մինչև տասնհինգերորդ համարները նույնացնում են մարգարեության երեք գծեր: Պապականության բժշկման գիծը, որ սկսվում է այն ժամանակ, երբ Տյուրոսի պոռնիկը դուրս է գալիս իր թաքստոցից, նախապատկերվում է տասնչորսերորդ համարով, և դրա պատմական իրականացումը մ.թ.ա. 200 թվականն է, երբ հեթանոսական Հռոմը մտավ մարգարեական պատմության մեջ որպես քո ժողովրդի ավազակները, որոնք իրենց բարձրացնում են, բայց ընկնում են:

Այդ երեք համարներում ուխտադավան Հանրապետականության մարգարեական գիծը ներկայացված է Անտիոքոս Գ-ի պատմությամբ, որը նախապատկերում է Թրամփի որպես ութերորդ նախագահի դերը, այսինքն՝ այն յոթից մեկի: Այդ համարները նաև նույնացնում են ուխտադավան Բողոքականության մարգարեական գիծը, ինչպես այն ներկայացված է Մակաբայեցիների պատմությամբ:

Միլլերականների Ֆիլադելֆիական շարժմամբ սկսվող և հարյուր քառասունչորս հազարի Ֆիլադելֆիական շարժմամբ ավարտվող ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի մարգարեական գիծը պետք է նաև դրվի քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության վրա: Հայտնության տասներորդ գլխի յոթ որոտները խորհրդանշում են թե՛ Միլլերականների Ֆիլադելֆիական շարժումը, թե՛ հարյուր քառասունչորս հազարը: Մարգարեության կնքումը և մարգարեության ապակնքումը կատարվում են

Քրիստոսի կողմից, և երբ Նա դա անում է, Իրեն պատկերում է որպես Հուդայի ցեղի Առյուծ: Տասներորդ գլխում այն հրեշտակը, որի մասին Քույր Ուայթն ասում է, թե նա «ոչ պակաս անձնավորություն է, քան Հիսուս Քրիստոսը», «մեծ ձայնով աղաղակեց, ինչպես առյուծն է մոնչում, և երբ նա աղաղակեց, յոթ որոտները հնչեցրին իրենց ձայները»:

Քրիստոսը, որպես Հուդայի ցեղի Առյուծը, յոթ որոտները մարգարեական պատմության մեջ դրեց մոտավորապես 100 թվականին, և Նա անմիջապես կնքեց այն, որովհետև «երբ յոթ որոտներն արտասանեցին իրենց ձայները», Հովհաննեսը «պատրաստվում էր գրել, և» նա «երկնքից մի ձայն լսեց, որ ասում էր». «Կնքի՛ր այն բաները, որ յոթ որոտներն արտասանեցին, և մի՛ գրիր դրանք»:

Քառասներորդ համարի ծածուկ պատմությունն այժմ բացվում է Հուդայի ցեղի Առյուծի կողմից, և այդ պատմության մեջ ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի գիծը ներկայացված է յոթ որոտների միջոցով: Երբ անապատում հնչող ձայնը սկսեց աղաղակել 2023 թվականի հուլիսին, Հուդայի ցեղի Առյուծը բացեց ևս մի հայտնություն այն բանի մասին, թե «Յոթ Որոտները» ինչ են ներկայացնում:

Յոթ որոտները ներկայացնում են 2020 թվականի հուլիսի 18-ից սկսվող պատմությունը, երբ հարյուր քառասունչորս հազարի շարժումը սպանվեց փողոցներում, մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը: Յոթ որոտների գիծը նույնացնում է այն «իրադարձությունները», որոնք տեղի են ունենում այդ պատմության մեջ: Առաջին հիասթափությանը հաջորդում է Կեսգիշերային աղաղակի պատգամը, և ապա՝ կիրակնօրյա օրենքը: Երբ Քույր Ուայթը նույնացրեց յոթ որոտները՝ կամ որպես առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմություն, կամ որպես ապագա իրադարձություններ, երկու ներկայացումներում էլ նա դրանք նույնացրեց որպես «իրադարձություններ» ներկայացնող:

«Կեսգիշերային աղաղակի» պատգամը կարող է հնչել որպես մի բան, որ «իրադարձություն» չէ, սակայն Միլլերական պատմության մեջ 1844 թվականի օգոստոսի 12-ից 17-ը Էքզեթերի վրանաբանակային ժողովը «իրադարձություն» էր՝ իրադարձության հետ կապված մի շարք հարակից մանրամասնություններով: Սակայն «Կեսգիշերային աղաղակի» պատգամի հասնելը վրանաբանակային ժողովին նաև Մատթեոս քսանհինգերորդ գլխի տասը կույսերի առակի կատարմամբ էր: Էքզեթերի վրանաբանակային ժողովի «իրադարձությունը» յոթ որոտների կատարումն էր, բայց տասը կույսերի առակը չի անդրադառնում այդ իրադարձություններին, այլ անդրադառնում է կույսերի «փորձառությանը»,

«Մատթեոս 25-ի տասը կույսերի առակը նույնպես պատկերում է աղվենտիստ ժողովրդի փորձառությունը»: Մեծ պայքար, 393:

Ինչպես յոթ որոտները նույնացնում են առաջին և երրորդ հրեշտակների շարժման զուգահեռ պատմությունը, այնպես էլ տասը կույսերի առակը նույնպես նույնացնում է այդ երկու զուգահեռ պատմությունները:

«Ես հաճախ հղում եմ ստանում տասը կույսերի առակին, որոնցից հինգը իմաստուն էին, իսկ հինգը՝ հիմար: Այս առակը կատարվել է և պիտի կատարվի մինչև իսկ տառացիորեն, որովհետև այն հատուկ կիրառություն ունի այս ժամանակի համար և, ինչպես երբորդ հրեշտակի լուրը, կատարվել է և պիտի շարունակի լինել ներկա ճշմարտություն մինչև ժամանակի վախճանը»: Review and Herald, August 19, 1890.

Յոթ որոտների խորհրդանիշը ներկայացնում է զուգահեռ պատմությունների «դեպքերը», իսկ տասը կույսերը ներկայացնում են այդ երկու զուգահեռ պատմություններում իմաստուն և անմիտ կույսերի «փորձառությունը»: Միլլերիտների փորձառությունը, մինչև 1856 թվականը, Փիլադելֆիայի փորձառությունն էր, իսկ հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման փորձառությունը Լաոդիկեայի փորձառությունն էր՝ մինչև 2023 թվականի հուլիսից քիչ անց: Երկու պատմություններում էլ իմաստուն և անմիտ կույսերը պիտի հայտնվեն Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամի գալստյան ժամանակ, որովհետև հենց այն ժամանակ պիտի երևա, թե ովքեր ունեին պատրաստության յուղը:

«Հիմար կույսերով ներկայացված Եկեղեցու վիճակը նաև հիշատակվում է որպես Լաոդիկյան վիճակ»: Review and Herald, August 19, 1890.

Նրանք, ովքեր կիրառարվեն ուտել այն պատգամը, որ գտնվում է 2023 թվականի հուլիսի վերջում իջած Միքայել հրեշտակապետի ձեռքում, կմնան Լաոդիկեայի վիճակի մեջ, իսկ նրանք, ովքեր կվերցնեն փոքրիկ գիրքը և կուտեն այն, կանցնեն Փիլադելֆիայի վիճակի մեջ: Լաոդիկեայի վիճակը ներկայացնում է մի ժողովուրդ, կամ անձ, որից դուրս է Քրիստոսը, սակայն Նա մուտք է որոնում, իսկ Փիլադելֆիայի վիճակը ներկայացված է որպես Աստվածության և մարդկության միությունը: Յոթ որոտները նույնականացնում են ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի գծի «իրադարձությունները», որը տեղադրված է քառասուներորդ համարի թաքնված պատմության մեջ՝ սկսելով 2020 թվականի հուլիսի 18-ից և ավարտվելով Կիրակնօրյա օրենքով:

Տասը կույսերի առակը նույն այդ ժամանակահատվածում այն կոչվածների «փորձառությունն» է բնորոշում, որոնք կոչված են լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ: Այն «իրադարձությունները», որոնք բնորոշում են հարյուր քառասունչորս հազարի պատմությունը 2020 թվականի հուլիսի 18-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, և այդ պատմության ընթացքում երկու դասերի «փորձառությունը», ուղեկցվում են այն գործի բնորոշմամբ, որը հանձնված էր և հանձնված է այդ երկու զուգահեռ պատմություններում: Այդ գործը ներկայացված է Հայտնություն տասնչորսի հրեշտակներով, և միլլերիտների գործը ներկայացված էր առաջին և երկրորդ հրեշտակներով, իսկ հարյուր քառասունչորս հազարի գործը ներկայացված է երրորդ հրեշտակով:

«Ես ունեցել եմ թանկագին առիթներ՝ փորձառություն ձեռք բերելու համար: Ես փորձառություն եմ ունեցել առաջին, երկրորդ և երրորդ հրեշտակների պատգամների մեջ: Հրեշտակները ներկայացված են որպես երկնքի մեջտեղով թռչող, աշխարհին զգուշացման պատգամ հոչակող և ուղղակի առնչություն ունեցող այս երկրի պատմության վերջին օրերում ապրող ժողովրդի հետ: Ոչ ոք չի լսում այս

հրեշտակների ձայնը, որովհետև նրանք խորհրդանիշ են՝ ներկայացնելու Աստծո ժողովրդին, որ գործում է երկնքի տիեզերքի հետ ներդաշնակությամբ: Տղամարդիկ և կանայք, լուսավորված Աստծո Հոգով և ճշմարտությամբ սրբացած, հոչակում են այդ երեք պատգամներն իրենց հերթականությամբ»: Life Sketches, 429.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին՝ կնքման ժամանակի սկզբում, Աստծո վերջին օրերի ժողովրդին տրված գործը կրկին տրվում է Աստծո վերջին օրերի ժողովրդին կնքման ժամանակի վերջում, երբ Միքայելը իջավ 2023 թվականի հուլիսին:

«Հովհաննեսը տեսավ «մեկ այլ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից՝ ունենալով մեծ իշխանություն, և ամբողջ երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով»: Հայտնություն 18:1: Այդ գործը Աստծո ժողովրդի ձայնն է, որ աշխարհին հոչակում է նախագուշացման պատգամ»: The 1888 Materials, 926.

Ինչպես յոթ որոտների կողմից ներկայացված «դեպքերի» և տասը կույսերի կողմից ներկայացված «փորձառության» պարագայում, այնպես էլ երեք հրեշտակների գործը ներկայացնում է երկու զուգահեռ պատմություններ:

«Աստված Հայտնություն 14-ի պատգամներին տվել է իրենց տեղը մարգարեության շարքում, և նրանց գործը չպետք է դադարի մինչև այս երկրի պատմության ավարտը: Առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատգամները դեռևս ճշմարտություն են այս ժամանակի համար և պետք է ընթանան զուգահեռաբար սրան, որ հաջորդում է: Երրորդ հրեշտակը իր նախագուշացումն է հոչակում բարձրաձայն: «Դրանից հետո, — ասում է Հովհաննեսը, — տեսա մեկ այլ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից՝ ունենալով մեծ իշխանություն, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով»: Այս լուսավորության մեջ միավորված է բոլոր երեք պատգամների լույսը»: The 1888 Materials, 804.

Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի տասներեքից տասնհինգ համարներում բացայայտում է ուրացող բողոքականութեան շառաւիղի (Մակաբայեցիները), ուրացող հանրապետականութեան (Անտիոքոս Գ) եւ Տիրուսի պոռնիկի (քո ժողովրդի աւազակները) մարգարեական գործը: Նոյն այդ պատմութեան մէջ ճշմարիտ բողոքական եղջիւրի՝ հարիւր քառասունչորս հազարի մարգարեական շառաւիղը բացայայտում է նրանց գործը, «փորձառութիւնը» եւ այն «դեպքերը», որոնք տեղի են ունենում Աստծու վերջին օրերի ժողովրդի մէջ: Ճշմարիտ բողոքական եղջիւրի շառաւիղը ներկայացուած է որպէս եօթը որոտները, որոնք Յայտնութեան գրքում միակ մարգարեութիւնն են, որ նշուած է որպէս կնքուած: Քիչ առաջ փորձութեան ժամանակի փակուելուց հրամանը գալիս է Յուդայի ցեղի Առիւծից՝ այն Նրանից, Ով կնքեց եօթը որոտների մարգարեութիւնը, որ բացուեն այս գրքի մարգարեութիւնները:

Յոթ որոտների կնիքների բացվելը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի վերջում, որը նախապատկերվել էր կնքման ժամանակի սկզբում յոթ որոտների կնիքների բացմամբ, պետք է կիրառվի (տող առ տող) Դանիելի գրքի այն հատվածի նկատմամբ, որ վերաբերում է վերջին օրերին, և այդ հատվածը քառասուներորդ համարի թաքնված պատմությունն է: Երբ այդ բացվելը լիովին

կատարված լինի, ինչպես ներկայացված է յոթերորդ կնիքի բացմամբ, Աստված Իր Սուրբ Հոգու կրակը կթափի հարյուր քառասունչորս հազարի վրա, ինչպես արեց աշակերտների հետ Պենտեկոստեին: Պենտեկոստեն համապատասխանում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքին:

«Ես անկեղծ տենչանքով սպասում եմ այն ժամանակին, երբ Պենտեկոստեի օրվա իրադարձությունները պիտի կրկնվեն նույնիսկ ավելի մեծ գործությամբ, քան այն առիթին: Հովհաննեսն ասում է. «Եվ տեսայ այլ հրեշտակ իջաներ երկնքից՝ ունենալով մեծ իշխանություն, եւ երկիրը լուսաւորուեց նրա փառքով»: Ապա, ինչպես Պենտեկոստեի ժամանակ, ժողովուրդը պիտի լսի իրենց ասուած ճշմարտութիւնը, ամէն մարդ՝ իր իսկ լեզուով:»

«Աստված կարող է նոր կյանք շնչել յուրաքանչյուր այն հոգու մեջ, որ անկեղծորեն ցանկանում է ծառայել Նրան, և կարող է շուրթերին դիպչել զոհասեղանից վերցված կենդանի ածուխով ու պատճառել, որ դրանք պերճախոս դառնան Նրա փառաբանությամբ: Հազարավոր ձայներ պիտի լցվեն Աստծո Խոսքի հրաշալի ճշմարտությունները հռչակելու գործությամբ: Կակազող լեզուն պիտի արձակվի, և երկչոտները պիտի գորացվեն՝ ճշմարտության համար արիաբար վկայություն բերելու: Թող Տերը օգնի Իր ժողովրդին մաքրելու հոգու տաճարը ամեն տեսակ պղծությունից և Նրա հետ պահելու այնպիսի սերտ միություն, որպեսզի նրանք հաղորդակից լինեն վերջին անձրևին, երբ այն թափվի»: Review and Herald, July 20, 1886.

Կնքման ժամանակի սկիզբը պատկերում է կնքման ժամանակի վերջը: Սկզբում վերջին անձրևը թափվեց չափով, իսկ վերջում այն թափվում է առանց չափի: Այն հրեշտակը, որ իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, նույն հրեշտակն է, որ իջավ 2023 թվականի հուլիսի վերջում: Հոգեգալստյան պատմությունը սկսվեց Քրիստոսի հարությամբ, իսկ Հոգեգալստյան կատարյալ կատարման ավարտը տեղի է ունենում հարյուր քառասունչորս հազարի հարության ժամանակ:

«Քրիստոսի այն գործողությունը, որով Նա շնչեց Իր աշակերտների վրա Սուրբ Հոգին և Իր խաղաղությունը հաղորդեց նրանց, ընդամենը մի քանի կաթիլ էր՝ համեմատած այն առատ հեղեղի հետ, որ պիտի տրվեր Պենտեկոստեի օրը»: Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

Քրիստոսը, Իր հարությունից հետո, հենց այն բանից անմիջապես հետո, երբ համբարձվել էր Իր Հոր մոտ, շնչեց Իր աշակերտների վրա: Երբ Նա Իր Հոր հետ հանդիպումից իջավ, հայտնվեց աշակերտներին և շնչեց նրանց վրա «մի քանի կաթիլներ», որոնք նախորդում էին «Հոգեգալստյան առատ հեղեղներին»: Այդ մի քանի կաթիլները ներկայացնում են կնքման ժամանակի սկիզբը, իսկ առատ հեղեղները՝ վախճանը: Կնքման ժամանակի սկիզբը կրկնվում է վերջում, և ինչպես Քրիստոսը շնչեց Իր աշակերտների վրա Հոգեգալստյան շրջանի սկզբում, այնպես էլ Նա շնչեց Իր վերջին օրերի ժողովրդի վրա այդ շրջանի ավարտին:

«Չոր ոսկորների վրա հարկ է, որ Աստծո Սուրբ Հոգին շնչի, որպեսզի նրանք գործի անցնեն՝ ինչպես մեռելներից հարություն առնելով»: Bible Training School, December

1, 1903.

Երկու վկաների մահը ներառում է այն փաստը, որ նրանք, ովքեր հռչակեցին Նեշվիլի և 2020 թվականի հուլիսի 18-ի կեղծ լուրը, դա արեցին որպես Լատդիկեցիներ: Մեռած չոր ոսկորների հարությունը ներկայացնում է անցում Լատդիկեայի վիճակից, որը մահվան վիճակ է, դեպի Փիլադելփիայի վիճակը, որը կյանք է: Այն շունչը, որ առաջ է բերում հարությունը և այդ անցումը, մարգարեական լուր է:

«Ի՛նչ գործություն պետք է ունենանք Աստծուց, որպեսզի սառցե սրտերը, ունենալով միայն օրինական կրոն, տեսնեն իրենց համար նախատեսված առավել բարիքները՝ Քրիստոսը և Նրա արդարությունը: Կենսատու պատգամ էր անհրաժեշտ՝ կյանք տալու չորացած ոսկորներին»: Manuscript Releases, volume 12, 205.

Քրիստոսի հարությունից հետո եղած ժամանակահատվածը բաժանված էր երկու շրջանների, որոնցից առաջինը քառասուն օր էր, որից հետո Նա համբարձվեց, և ապա հաջորդեցին տասը օր՝ Պենտեկոստեից առաջ: Քառասունը անապատի խորհրդանիշ է, ինչպես նաև երեքուկես օրը կամ հազար երկու հարյուր վաթսուն տարիները կամ օրերը:

Երբ Միքայելը իջավ 2023 թվականի հուլիսին, փողոցներում մահվան երեքուկես օրերն ավարտվեցին, քանի որ Քրիստոսը սկսեց Իր Աստվածությունը մարդկության հետ միավորելու գործը հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ: Այդ գործը ներկայացված էր Պենտեկոստեից առաջ եղած տաս օրերով, երբ մեղքը հեռացվեց և եղբայրների միջև միասնություն հաստատվեց: Տասը ներկայացնում է փորձության ընթացք, և այդ փորձության ընթացքն ավարտվեց Պենտեկոստեին, որը ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը:

Հենց նույն պատմական ժամանակահատվածում, որ ներկայացված է քառասուներորդ համարում, որտեղ ութ պարսիկ թագավորները և հրեաների ու Հռոմի միջև եղած դաշինքի պատմությունը ներկայացնում են գազանի պատկերի փորձության ընթացքը, կույսերի փորձության ընթացքը պատկերվում է Պենտեկոստեին նախորդող տասը օրերում: Այդ պատմական շրջանում բողոքականության և հանրապետականության ուխտագանգ եղջյուրները միանում են՝ կազմելու գազանի պատկերը, մինչդեռ ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը նրանց մարդկայնությունը միացնում է Քրիստոսի Աստվածությանը՝ այդպիսով կազմավորելով Քրիստոսի պատկերը մի գործընթացում, որը բաժանում է երկրպագուների երկու դասեր:

Յոթ որոտների միջոցով ներկայացված պատմական իրադարձությունները բացվում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասներեքից տասնհինգ համարներով ներկայացված պատմության մեջ, և միասին դրանք համընկնում են քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության հետ, որն ավարտվում է շուտով գալիք Կիրակնօրյա օրենքով, երբ Շաբաթապահների համար փորձաշրջանն ավարտվում է:

«Դարձյալ, այս առակները սովորեցնում են, որ դատաստանից հետո այլևս փորձաշրջան չի լինելու: Երբ ավետարանի գործն ավարտվում է, անմիջապես դրան

հետևում է բարի և չարի բաժանումը, և յուրաքանչյուր դասի ճակատագիրը հավիտյան հաստատվում է»: Christ's Object Lessons, 123.

Իմաստունների և հիմարների, Լաոդիկեցիների և Փիլադելփիացիների, կամ ցորենի և որմմների բաժանումը կատարվում է հրեշտակների միջոցով:

«Թող թե՛ որումը, թե՛ ցորենը միասին աճեն մինչև հնձքը: Այն ժամանակ տարանջատման գործը կատարում են հրեշտակները»: Selected Messages, գիրք 2, 69.

Փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ ապակնքվող պատգամը նույնականացնում է Աստծո ժողովրդի գործը, ինչպես այն ներկայացված է հրեշտակների միջոցով: Այս հոդվածներում պարունակվող պատգամն այժմ հրապարակվում է ամբողջ երկրագնդով մեկ՝ ավելի քան վաթսու լեզուներով (tongues): Սա այժմ կատարվում է հենց փորձաշրջանի փակվելուց առաջ, և այս պատգամը ներկայացնելը Աստծո վերջին օրերի ժողովրդի գործն է: Պատգամը նույնականացնում է այն իրադարձությունները, որոնք ներկայացված են որպես յոթ որոտներ, և պատգամը հասկանալու ու ներկայացնելու գործը ծնում է իմաստուն կույսերի փորձառությունը:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Գիշերվա տեսիլքներում մի խիստ տպավորիչ տեսարան անցավ իմ առաջ: Ես տեսա, թե ինչպես հսկայական հրե գունդ ընկավ մի քանի գեղեցիկ առանձնատների մեջ՝ պատճառելով դրանց ակնթարթային կործանումը: Ես լսեցի, որ մեկը ասում էր. «Մենք գիտեինք, որ Աստծո դատաստանները գալու էին երկրի վրա, բայց չգիտեինք, որ դրանք այսքան շուտ պիտի գային»: Մյուսները, տագնապալի ձայներով, ասում էին. «Դու գիտեիր: Ուրեմն ինչո՞ւ մեզ չասացիր: Մենք չգիտեինք»: Ամեն կողմից ես լսում էի նմանատիպ հանդիմանության խոսքեր»:

«Մեծ տագնապի մեջ ես արթնացա: Նորից քնեցի, և ինձ թվաց, թե մի մեծ հավաքի մեջ էի: Իշխանություն ունեցող մեկը դիմում էր այնտեղ եղողներին, որի առջև փոված էր աշխարհի մի քարտեզ: Նա ասաց, որ այդ քարտեզը պատկերում էր Աստծո այգին, որը պետք է մշակվեր: Ովքի վրա երկնքից լույս էր շողում, նա պետք է այդ լույսը արտացոլեր ուրիշներին: Շատ տեղերում լույսեր պետք է վառվեին, և այդ լույսերից էլ դեռ ուրիշ լույսեր պետք է վառվեին»:

Խոսքերը կրկնվեցին. «Դուք երկրի աղն եք. բայց եթե աղը կորցնի իր համը, ինչո՞ւ պիտի աղվի. այն այնուհետև այլևս ոչ մի բանի պիտանի չէ, այլ միայն՝ դուրս գցվելու և մարդկանց ոտքի տակ տրորվելու: Դուք աշխարհի լույսն եք: Մի քաղաք, որ դրված է լեռան վրա, չի կարող ծածկվել: Եվ ոչ ոք ճրագ չի վառում ու դնում այն գրվանի տակ, այլ՝ աշտանակի վրա, և այն լույս է տալիս տան մեջ եղող բոլորին: Թող ձեր լույսն այսպես փայլի մարդկանց առաջ, որպեսզի նրանք տեսնեն ձեր բարի գործերը և փառավորեն ձեր Հորը, որ երկնքում է»: Մատթեոս 5:13–16:

«Ես տեսա լույսի շողեր, որ ճառագում էին քաղաքներից ու գյուղերից, և երկրի բարձունքներից ու ցածրավայրերից: Աստծո խոսքը հնազանդությամբ ընդունվում էր, և դրա հետևանքով յուրաքանչյուր քաղաքում ու գյուղում Նրա համար հիշատակարաններ կային: Նրա ճշմարտությունը հռչակվում էր ամբողջ աշխարհով

մեկ:»

«Այնուհետև այս քարտեզը հեռացվեց, և նրա տեղը մեկ ուրիշը դրվեց: Դրա վրա լույսը շողում էր միայն մի քանի տեղերից: Աշխարհի մնացած մասը խավարի մեջ էր, և միայն այստեղ ու այնտեղ մի թույլ շողք էր երևում: Մեր Վարդապետն ասաց. «Այս խավարը մարդկանց՝ իրենց սեփական ճանապարհին հետևելու հետևանքն է: Նրանք փայփայել են ժառանգական և դաստիարակությամբ զարգացած հակումներ դեպի չարը: Նրանք հարցադրումը, թերություն որոնելը և մեղադրելը դարձրել են իրենց կյանքի գլխավոր գործը: Նրանց սրտերը Աստծու հետ ճշմարիտ չեն: Նրանք իրենց լույսը չափի տակ են ծածկել»:

«Եթե Քրիստոսի յուրաքանչյուր զինվոր կատարած լիներ իր պարտականությունը, եթե Սիոնի պարիսպների վրա գտնվող յուրաքանչյուր պահապան փողը հնչեցրած լիներ հստակ ձայնով, աշխարհը գուցե արդեն լսած լիներ նախազգուշացման լուրը: Բայց գործը տարիներով հետ է մնացել: Մինչ մարդիկ քնած են եղել, սատանան մեզնից առաջ է անցել»: Վկայություններ, հատոր 9, 28, 29: